

Mel.: 8. Fredens Høgtid -svær.

3dag i holdt et Stevne,
Med skarpe Vaaben stred,
Hver kjempet efter Evne
Med svare Tapperhed,
I fyr og I kvaalded
I Reg og Damp og Bløst,
Til Kamp var I ja kaldet;
Det gjaldt at skyde høst.

Nu Slaget er illende,
Kampmannen forbi,
Faldt der end ingen Fjende,
Det var dog ei forbi,
I ikke stred mandhattig,
Spørg Skiven naar i Svar,
Hvornaaen kingle krattig
Den vei i Livet har.

Det altsaa var en Fredens,
Et Ufreds Kappestrif,
Hvis Ikke dindred, medens
Vi lytted til jer Id,
Men derfor dog ei borge,
At kommer der en Dag
Med Krigsskrig over Norge,
I svigter ei dets Sag.

I Fienden vise ville,
Hvad norske Skytter kan,
Den skal faa at bestille,
Som gjæster dette Land,
I ville ham modtage
Med Haan spændt, ei halvt,
Han alle sine Dage
Skal minde, hvad det gjaldt.

Men efter Slagets Hode
Det Skik var her i Nord,
Hver Kjemper holdt sig rede
At gaa til fulde Børd,
Og Ingen lod sig nose,
Hver satte sig i Ring;
Thi uden Ol og Fiske
Er Helten ingen Ting.